

Се току така, значи, се спирам на това мое запознанство и пръв разговор с Колю-Сатирика; искам да подчертая, колко важен, интересен, "съдбоносен" беше за всички сътрудници на "К'во да е" този Ведбал.

От нашето ново запознанство с Колю-Сатирика, - ново, защото училищното ни познанство не беше интересно, - започна една непрестанна дружба, която ни разделяше само през нощта. И цялото това познанство - все в името на "К'во да е", на Ведбал, на хумористичното ~~труженичество~~.

- Кой ли ще е той? Как ли да го открием?

В нашия общ интерес стигнахме и до общо престъпление. По това време редакцията на "К'во да е" беше посочила адрес за изпращане на ръкописи една сграда на ул. "Сердика", в пресечката ѝ с бул. "Дондуков". Решихме да отидем и да видиме... Можеби случаят ще ни помогне да открием и Ведбал... Покачихме се по дървените стълби на тази стара софийска сграда и се намерихме пред някаква заключена врата. Но, - нищо, че беше заключена, - от пощенската кутия, закачена на вратата, бяха изкипнали, като забравено на огъня джезве, няколко писма; други - несръчно бутнати под цепката на вратата, се показваха отчасти навън. Нямаше нужда да мечтаем за "Сезам, отвори се", - без да беше вратата отворена, на нас се предлагаша куп писма! И сигурно, - решихме ние, - тук ще има и от Ведбал! Ако не можем да видиме образа му, поне ръкописа му ще видиме; поне от ръкописа му ще се ориентираме, като какъв човек ще да е този чудоват Ведбал - авторът на онази идилияка под балкона на вакарелката; на онзи тъй сметен диалог между гуляйджийи...

И наистина, когато вървяхме Колю-Сатирика и аз, - нещо вроде на Крачун и Малчо, се спускахме като крадци по скърцащите стълби, ние сме гушили в пазвите си и плик с ръкопис от Ведбал. Това установихме още в близкия ъгъл, образуван от бул. "Дондуков" и ул. "Веслец". Какли не премяхме в ръце този ръкопис - едър, валчест, четлив; ~~написан~~ върху големи листа, прегънати четири пъти, изписани с молив, без никакви поправки.

- Се ще да е ученик...

- Но и на банкерски почерк не прилича...

Упоихме се от радостта, която бяхме си доставили "чрез взлом"; разгледахме и другите ръкописи, с които задоволихме второстепенен интерес - и върнахме отново на мястото им скъпоценните бумажки.

И този път не бяхме много близо до "проблема Ведбал", - както